

15η Σεπτεμβρίου September 15
Παγκόσμια Ημέρα The International
της Δημοκρατίας Day of Democracy

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ & ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ
PARLIAMENT & DEMOCRACY IN THE 21ST CENTURY

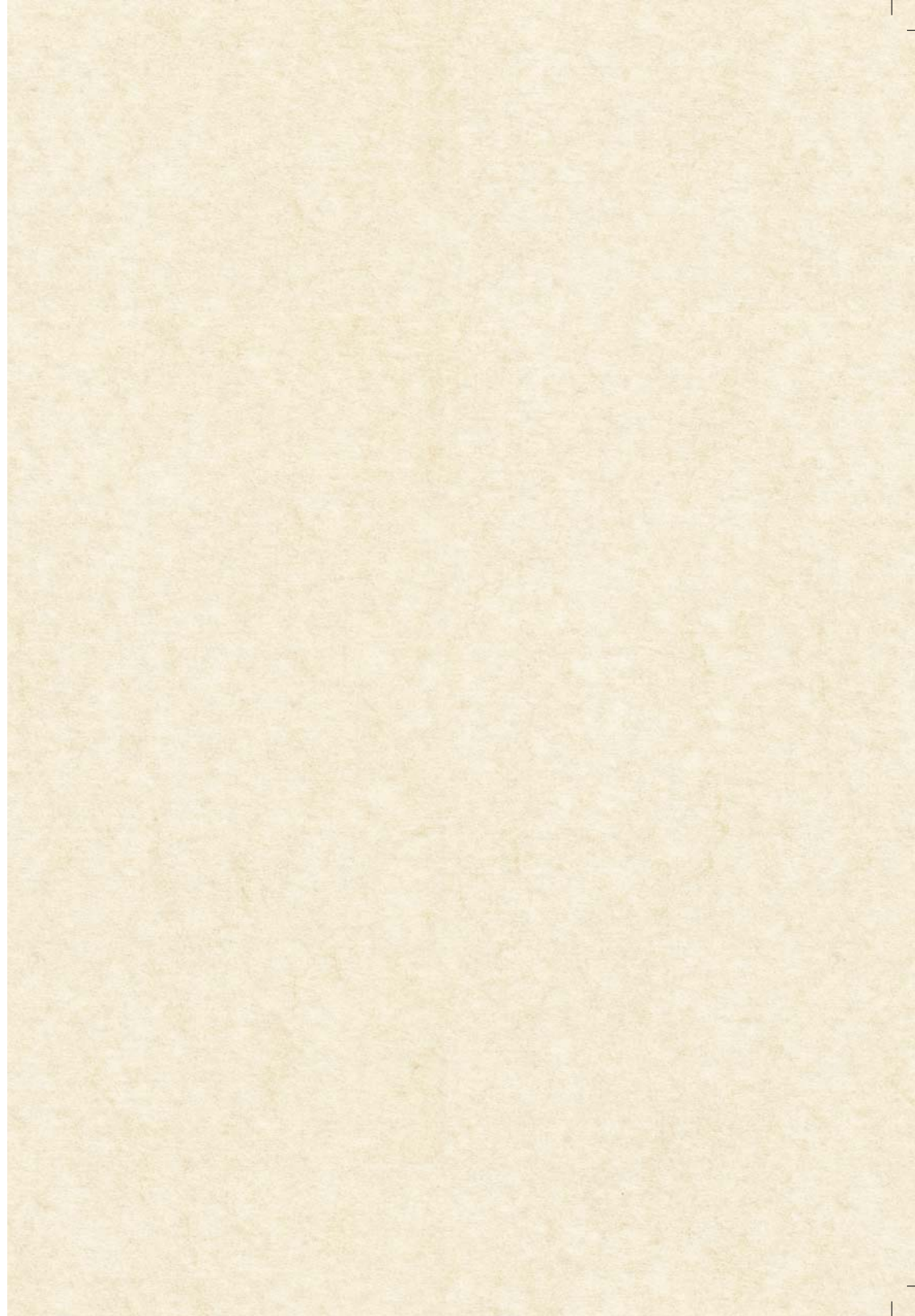
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Γκραβούρα Εξωφύλλου © Μουσείο Μπενάκη | Cover's Gravure © Benaki Museum

Πανόραμα Αθηνών
Σχεδίαση: Ferdinand Stademann (1841)
Συλλογή Έργων Τέχνης
της Βουλής των Ελλήνων

View of Athens
Gravure by Ferdinand Stademann (1841)
Collection of Works of Art
of the Hellenic Parliament

Pericles' Funeral Oration

From **Thucydides' Book II, 37**
Translated by **C. F. Smith**

"We live under a form of government which does not emulate the institutions of our neighbours; on the contrary, we are ourselves a model which some follow, rather than the imitators of other peoples. It is true that our government is called a Democracy, because its administration is in the hands, not of the few, but of the many; yet while as regards the law all men are on an equality for the settlement of their private disputes, as regards the value set on them it is as each man is in any way distinguished that he is preferred to public honours, not because he belongs to a particular class, but because of personal merits; nor, again, on the ground of poverty is a man barred from a public career by obscurity of rank if he but has it in him to do the state a service.

And not only in our public life are we liberal, but also as regards our freedom from suspicion of one another in the pursuits of everyday life; for we do not feel resentment at our neighbour if he does as he likes, nor yet do we put on sour looks which, though harmless, are painful to behold. But while we thus avoid giving offence in our private intercourse, in our public life we are restrained from lawlessness chiefly through reverent fear, for we render obedience to those in authority and to the laws, and especially to those laws which are ordained for the succor of the oppressed and those which, though unwritten, bring upon the transgressor a disgrace which all men recognize".

Περικλήεους Επιτάφιος, απόσπασμα 37

από: **Θουκυδίδου, Ιστοριών Β'**
σε μετάφραση **Ελευθερίου Βενιζέλου**

«Ζῶμεν τῶντι ὑπὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιζητεῖ ν' ἀντιγράφη τοὺς νόμους τῶν ἄλλων, ἀλλ' εἴμεθα ἡμεῖς μᾶλλον ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους παρὰ μιμηταὶ αὐτῶν. Καὶ καλεῖται μὲν τὸ πολίτευμά μας δημοκρατία, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κράτους εὐρίσκεται ὄχι εἰς χεῖρας τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ τῶν πολλῶν. Ἄλλὰ διὰ μὲν τῶν νόμων ἀσφαλίζεται εἰς ὅλους ἰσότης δικαιοσύνης διὰ τὰ ἰδιωτικὰ των συμφέροντα, ἐνῶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς κοινῆς ἐκτιμήσεως, ἕκαστος πολίτης προτιμᾶται εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα, ὄχι διότι ἀνήκει εἰς ὠρισμένην κοινωνικὴν τάξιν, ἀλλὰ διὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξίαν, ἐφόσον διακρίνεται εἰς κάποιον κλάδον. Οὕτε, ἐξ ἄλλου, ἐκεῖνος ποὺ εἶναι πτωχός, ἢμπορεῖ ὅμως νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν πόλιν, εὐρίσκει ἐμπόδιον εἰς τοῦτο, ἔνεκα τῆς κοινωνικῆς του ἀφανείας. Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν δημόσιόν μας βίον πολιτευόμεθα μὲ πνεῦμα ἐλευθέριον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναμεταξύ μας καθημερινὴν ἐπικοινωνίαν εἴμεθα ἐλεύθεροι καχυποψίας, διότι δὲν ἀγανακτοῦμεν ἐναντίον τῶν ἄλλων δι' ὅσα πράττουν χάριν τῆς εὐχαριστήσεώς των, οὔτε προσλαμβάνομεν ἀπεναντί των φυσιογνωμίαν σκυθρωπῆς ἀποδοκιμασίας, ἢ ὁποία δὲν ζημιώνει ἀληθῶς, πληγώνει ὅμως. Ἄλλ' ἐνῶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς μας σχέσεις ἀποφεύγομεν νὰ φαινόμεθα δυσάρεστοι, εἰς τὸν δημόσιόν μας βίον ἀποφεύγομεν τὴν παρανομίαν, ἀπὸ εὐλάβειαν πρὸ πάντων πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῶν ἐκάστοτε ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐκεῖνων ἰδίως ἐξ αὐτῶν, ὅσοι ἔχουν τεθῆ εἶτε πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀδικουμένων, εἶτε μολονότι ἄγραφοι, φέρουν ἀναμφισβήτητον ὄνειδος εἰς τοὺς παραβάτας των».

Κοινοβούλιο και Δημοκρατία

ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

Πριν 25 αιώνες οι Έλληνες δημιούργησαν και ανέπτυξαν ένα σύστημα διακυβέρνησης θαυμαστό στην απλότητά του, ανθεκτικό στη διάρκειά του και αποτελεσματικό στη λειτουργία του.

Κρατάει την ονομασία του έως τις μέρες μας γιατί η ουσία του και οι αρχές του παραμένουν αιώνιες.

Ο λαός, ο δήμος, εξουσιάζει, συμμετέχει, επιλέγει, αποφασίζει, κυριαρχεί. Σ' αυτόν λογοδοτούν οι αιρετοί εκπρόσωποί του και αυτός έχει την ευθύνη των επιλογών του.

Η Δημοκρατία δεν είναι απλά και μόνο ένα πολίτευμα. Είναι τρόπος ζωής που ενσωματώνει στη λειτουργία του την ανθρώπινη φύση, τις ευγενέστερες και ωριμότερες ιδέες για την κοινωνία και το συλλογικό καλό. Αυτά, σε συνδυασμό με την τεράστια προσαρμοστική δυνατότητά της σε κάθε εποχή, συνδιαμορφώνουν το μυστικό της επιτυχίας, της διάρκειας, της αιώνιας επιβίωσής της.

Η Δημοκρατία, από τη φύση της, μπορεί να εκφράσει, με τον κατάλληλο τρόπο, κάθε κοινωνία, σε κάθε εποχή. Μπορεί σ' αυτή να βρει την έκφρασή του κάθε πολίτης και κάθε γενιά. Γεννημένη από την ελευθερία, παρέχει όλες τις δυνατότητες ελευθερίας που χρειάζονται οι άνθρωποι και οι κοινωνίες για να αναπτύξουν προσωπικότητα, ιδέες, επιστήμες, οικονομία, ζωή.

Είναι το πολίτευμα της ευτυχίας γιατί ελευθερώνει τον άνθρωπο και του επιτρέπει να αξιοποιεί τις δημιουργικές του δυνάμεις, να συμβάλλει στη ζωή, στην κοινωνία και στη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος.

Είναι το πολίτευμα της επιτυχίας γιατί η δημοκρατική διακυβέρνηση είναι ιστορικά αλληλένδετη με την ανάπτυξη και την ευημερία των κοινωνιών. Το πολίτευμα που η ισότητα αναδεικνύει την αριστεία.

Πυρήνας της δημοκρατικής Πολιτείας είναι το Κοινοβούλιο. Εκεί ζυμώνονται οι ιδέες και συντίθεται η κοινή βούληση της κοινωνίας. Εκεί, στο όνομα των εντολέων τους, βουλεύονται οι αντιπρόσωποι, πρωταγωνιστές και θεματοφύλακες της Δημοκρατίας.

Η Ιστορία καταδεικνύει ότι η πορεία της Δημοκρατίας και του Κοινοβουλευτισμού δεν ήταν εύκολη. Η επιβίωσή της ήταν αποτέλεσμα ανάγκης των κοινωνιών. Η επέκτασή της είναι αποτέλεσμα ανάγκης των συνθηκών. Η σημερινή παγκοσμιότητα και πολυπλοκότητα των κοινωνιών μόνο με Δημοκρατία και Κοινοβουλευτισμό μπορεί να προχωρήσει. Μόνο οι δημοκρατικοί θεσμοί και οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες μπορούν να δώσουν στις κοινωνίες ειρήνη, συνοχή, συνέργειες, ανάπτυξη, πρόοδο.

Ο 21ος αιώνας θα είναι ίσως ο δυσκολότερος για την ανθρωπότητα από την εμφάνισή της στη Γη. Τα κλιματικά, περιβαλλοντικά, υδατικά, επισιτιστικά και ενεργειακά προβλήματα ή θα αντιμετωπισθούν με μια παγκόσμια δημοκρατική λογική ή θα οδηγήσουν σε πρωτόγνωρες συγκρούσεις και καταστροφές. Η Δημοκρατία έχει αποδείξει διαχρονικά την αξία της. Αναντίλεκτα μπορεί να την αποδείξει και στον αιώνα μας. Ως παγκόσμια λογική και πρακτική ειρηνικής και αποτελεσματικής επίλυσης και

αντιμετώπισης προβλημάτων και διαφορών. Στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, των Διεθνών και των Περιφερειακών Οργανισμών.

Η 15η Σεπτεμβρίου καθιερώθηκε, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ως Παγκόσμια Ημέρα εορτασμού της Δημοκρατίας. Γιορτάζουμε την Ιστορία και το Μέλλον της, τη συμβολή της στην ανθρώπινη πορεία και ζωή, την εγκατάσταση και την επάνοδό της σε πολλές χώρες. Ιδιαίτερα, εμείς οι Έλληνες γιορτάζουμε το διαρκέστερο και σημαντικότερο δώρο που κάναμε στην ανθρωπότητα.

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα, εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, να προλογίσω την έκδοση αυτή της Οικουμενικής Διακήρυξης για τη Δημοκρατία της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης (IPU). Το κείμενο αυτό υιοθετήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1997 και συμπυκνώνει τις αρχές της Δημοκρατίας, τα στοιχεία και τις λειτουργίες της δημοκρατικής διακυβέρνησης, τη διεθνή διάσταση της Δημοκρατίας.

Κείμενο σύντομο και ουσιαστικό καθοδηγεί την ανθρωπότητα στον 21ο αιώνα, τον αιώνα της Παγκόσμιας Δημοκρατίας.

Σεπτέμβριος 2008

Δημήτριος Γ. Σιούφας
Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων

Parliament and Democracy

● IN THE 21st CENTURY

Twenty-five centuries ago the Greeks created and developed a system of government, admirable in its simplicity, resilient in terms of its longevity and effective in its function.

A system that has kept its original name as its essence and values are timeless.

It is the people, 'demos' in ancient Greek, that rules, participates, chooses, decides, dominates. It is to the people that its elected representatives are accountable and it is the people that bear responsibility for choices made.

Democracy is more than just a regime. It is a way of life integrating human nature, the noblest and most mature ideas on society and the public good within its function. These, coupled with an immense capacity to adjust to any era whatsoever, constitute the secret of its success, durability, its perennial survival.

Democracy, by nature, can help any given society express itself properly at any given point in time. Every citizen and every single generation can find a means of expression in it. Born through freedom, it provides ample scope for the freedom individuals and societies need as for personalities, ideas, sciences, economy and life to grow.

It is a regime that fosters happiness for it sets the individual free and allows them to capitalize on their creative forces, be part of life, contribute to society and make a better future.

It is a regime for success because democratic governance has historically been interwoven with growth and prosperity for communities. It is the regime where equality promotes excellence.

The core of a democratic State lies with the Parliament. It is there that ideas ferment and the shared volition of societies is synthesized. It is there that, in the name of their electors, representatives thereof deliberate as leading actors and guardians of Democracy.

History shows that the course for Democracy and Parliamentarianism has not been easy. The survival of Democracy was the outcome of societal needs. Its expansion was the result of conditions made imperative. Given their current global character and complexity, societies can only advance through Democracy and Parliamentarianism. It is only democratic institutions and parliamentary processes that can provide peace, cohesion, synergies, growth, progress for the sake of societies.

The 21st century is probably bound to be the toughest mankind has ever known since its inception. Climate, environmental, water resources, food and energy issues will either be managed by means of a universally democratic frame of mind or lead to unprecedented conflicts and disasters. Democracy has proven its worth through time. Undoubtedly it can prove its worth once more in our century. It can do so as a universal rationale and

practice in favour of the peaceful and effective resolution and management of problems and differences and within the framework of the United Nations, international and regional organizations.

September 15, following a UN General Assembly resolution, is the International Day of Democracy. We celebrate its History and Future, its contribution to the course of mankind and life, its consolidation and restoration in many countries. In particular, we, the Greek people, celebrate the most durable and significant gift we presented humanity with.

It is a particular honour for me, on behalf of the Hellenic Parliament, to introduce this edition of IPU's Universal Declaration on Democracy. This text was adopted on September 16, 1997 and encapsulates the values of Democracy, the elements and functions of democratic governance, Democracy's international dimension.

It is a concise and essential text to guide humanity in the 21st century, the century of Universal Democracy.

September 2008

Dimitrios G. Sioufas

President of the Hellenic Parliament

Διακοινοβουλευτική Ένωση

● IPU

Η Διακοινοβουλευτική Ένωση είναι Παγκόσμιος Οργανισμός των Κοινοβουλίων των κυρίαρχων κρατών. Ιδρύθηκε το 1889, έχει 158 Κοινοβούλια μέλη (τα 8 με καθεστώς μη πλήρους μέλους, που στερούνται δηλαδή του δικαιώματος ψήφου) και εδρεύει στη Γενεύη. Το Ελληνικό Κοινοβούλιο είναι μέλος από το 1890, συμμετέχει ενεργά στις εργασίες του και έχει σήμερα κατακτήσει θέση και στην Εκτελεστική Επιτροπή και στο Προεδρείο του.

Σκοπός της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης είναι:

- η προώθηση του κοινοβουλευτικού διαλόγου,
- η υπεράσπιση της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,
- η συνεργασία μεταξύ των λαών,
- και η εδραίωση των αντιπροσωπευτικών θεσμών.

Επιπλέον, η Διακοινοβουλευτική Ένωση εξετάζει θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος και προτρέπει τα Κοινοβούλια για την ανάληψη σχετικών πρωτοβουλιών.

Η Διακοινοβουλευτική Ένωση υποστηρίζει τις προσπάθειες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος συχνά υιοθετεί αποφάσεις της, συνεργάζονται στενά και είναι ο μοναδικός κοινοβουλευτικός Οργανισμός με τον οποίο υλοποιούν από κοινού προγράμματα.

Όργανα της Ένωσης είναι:

Το Προεδρείο, το οποίο αποτελείται από τον Πρόεδρο και έξι Αντιπροέδρους –ένας για κάθε γεωπολιτική ομάδα– έχει ευρύ φάσμα αρμοδιοτήτων και εκπροσωπεί τη Διακοινοβουλευτική Ένωση

Η Ολομέλεια, η οποία συνεδριάζει δύο φορές το χρόνο, μία εκ των οποίων στην έδρα της Ένωσης.

Το Συμβούλιο, στο οποίο συμμετέχουν όλα τα Κράτη-μέλη με αντιπροσωπεία τριών βουλευτών

Η Εκτελεστική Επιτροπή, η οποία συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου και 15 εκλεγμένα μέλη, εισηγείται στην Ολομέλεια και στο Συμβούλιο.

Παράλληλα με τις εργασίες των Συνελεύσεων, συνεδριάζουν και οι άτυπες γεωπολιτικές ομάδες. Η Ελλάδα ανήκει στην Ομάδα 12+. Οι γεωπολιτικές ομάδες καταβάλλουν προσπάθειες για την υιοθέτηση κοινών θέσεων και την αύξηση της επιρροής τους εντός και εκτός των πλαισίων της Ένωσης.

Ο Πρόεδρος της Ένωσης έχει τριετή θητεία και από το 2005 τη θέση κατέχει ο κ. Pier Ferdinando Casini.

<http://www.ipu.org>

Inter-Parliamentary Union

● IPU

The Inter-Parliamentary Union (IPU) is an International Organisation of Parliaments of sovereign states. Set up in 1889, it consists of 158 member-parliaments (including 8 associate members, i.e. without voting rights) and has its headquarters in Geneva. The Hellenic Parliament, which has been a member since 1890, takes active part in its deliberations and holds posts in both the Bureau and the Executive Committee.

The objectives of the IPU are:

- to promote parliamentary dialogue
- to defend peace and human rights
- to foster cooperation amongst peoples and
- to consolidate representative institutions.

Moreover, IPU considers questions of international interest and urges parliaments to assume relevant initiatives.

The IPU supports efforts made by the United Nations, which often adopts decisions made by the former, and the two work closely together, the IPU being the only parliamentary Organisation which the UN jointly implements projects with.

The IPU main bodies are:

The Bureau, which consists of the President and 6 Vice presidents, one for every geopolitical group, has a wide range of responsibilities and represents the Inter-Parliamentary Union.

The Assembly convenes twice a year, including once at the Union's Headquarters.

The Governing Council in which all member-parliaments participate with three delegates each.

The Executive Committee, made up by the President and 15 elected members, provides advice to the Governing Council and makes recommendations to the Assembly.

Along with the deliberations of the Assemblies, the informal geopolitical groups also convene. Greece is affiliated to the Twelve Plus Group. Geopolitical groups work to express a united stance and increase their influence within and beyond the Union's framework.

The President of the IPU is elected to this post for a three-year mandate and as of 2005 it is Mr. Pier Ferdinando Casini.

<http://www.ipu.org>

Οικουμενική Διακήρυξη ● ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διακήρυξη υιοθετηθείσα
άνευ ψηφοφορίας*
από το Συμβούλιο
της Διακοινοβουλευτικής
Ένωσης κατά την
161η Σύνοδό της
(Κάιρο, 16 Σεπτεμβρίου 1997)

Εκπρόσωποι από τα Κοινοβούλια 128 κρατών, τα οποία αναγράφονται στη συνέχεια, έλαβαν μέρος στις εργασίες της Διάσκεψης του Καΐρου:

Αλβανία, Αλγερία, Ανδόρρα, Αγκόλη, Αργεντινή, Αρμενία, Αυστραλία, Αυστρία, Αζερμπαϊτζάν, Μπαγκλαντές, Λευκορωσία, Βέλγιο, Μπενίν, Βολιβία, Μποτσουάνα, Βραζιλία, Βουλγαρία, Μπουργκίνα Φάσο, Καμπότζη, Καμερούν, Καναδάς, Πράσινο Ακρωτήριο, Χιλή, Κίνα, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Κροατία, Κούβα, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας, Δανία, Τζιμπουτί, Εκουαδόρ (Ισημερινός), Αίγυπτος, Ελ Σαλβαδόρ, Εσθονία, Αιθιοπία, Φίτζι, Φινλανδία, Γαλλία, Γκαμπόν, Γεωργία, Γερμανία, Γκάνα, Ελλάδα, Γουατεμάλα, Γουινέα, Ουγγαρία, Ισλανδία, Ινδία, Ινδονησία, Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, Ιράκ, Ιρλανδία, Ισραήλ, Ιταλία, Ιαπωνία, Ιορδανία, Καζακστάν, Κουβέιτ, Κιργιστάν, Λεττονία, Λίβανος, Λιβυκή Αραβική Τζαμαχίρια, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μαλάουι, Μαλαισία, Μάλι, Μάλτα, Μαυριτανία, Μαυρίκιος, Μεξικό, Μονακό, Μογγολία, Μarόκο, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Νεπάλ, Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Νικαράγουα, Νίγηρας, Νορβηγία, Πακιστάν, Παναμάς, Παπούα Νέα Γουινέα, Παραγουάη, Περού, Φιλιππίνες, Πολωνία, Πορτογαλία, Δημοκρατία της Κορέας, Δημοκρατία της Μολδαβίας, Ρουμανία, Ρωσική Ομοσπονδία, Ρουάντα, Άγιος Μαρίνος, Σενεγάλη, Σιγκαπούρη, Σλοβακία, Σλοβενία, Νότια Αφρική, Ισπανία, Σρι Λάνκα, Σουδάν, Σουρινάμ, Σουηδία, Ελβετία, Αραβική Δημοκρατία της Συρίας, Τατζικιστάν, Ταϊλάνδη, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Τόγκο, Τυνησία, Τουρκία, Ουγκάντα, Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, Ουρουγουάη, Ουζμπεκιστάν, Βενεζουέλα, Βιετνάμ, Υεμένη, Γιουγκοσλαβία, Ζάμπια και Ζιμπάμπουε.

Το Συμβούλιο της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης,

Επαναβεβαιώνοντας τη δέσμευση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης για την ειρήνη και την ανάπτυξη και με την πεποίθηση ότι η ενίσχυση της διαδικασίας εκδημοκρατισμού και των αντιπροσωπευτικών θεσμών θα συμβάλει τα μέγιστα στην επίτευξη του στόχου αυτού,

Επαναβεβαιώνοντας επίσης, την προτροπή και τη δέσμευση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης για την προώθηση της Δημοκρατίας και την εγκαθίδρυση πλουραλιστικών συστημάτων αντιπροσωπευτικής διακυβέρνησης ανά τον κόσμο, και επιθυμώντας να ενισχύσει τη συνεχή και πολύπλευρη δράση της σε αυτό το πεδίο,

Υπενθυμίζοντας ότι κάθε Κράτος έχει το κυρίαρχο δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα και να αναπτύσσει, σύμφωνα με τη βούληση του λαού του, τα δικά του πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και πολιτισμικά συστήματα, χωρίς παρεμβάσεις από άλλα Κράτη σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη του Ο.Η.Ε.,

Υπενθυμίζοντας επίσης, την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που υιοθετήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1948, όπως και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά,

Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα, που υιοθετήθηκαν στις 16 Δεκεμβρίου 1966, τη Διεθνή Σύμβαση για την Εξάλειψη Κάθε Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως της 21ης Δεκεμβρίου 1965 και τη Σύμβαση για την Εξάλειψη Κάθε Μορφής Διακρίσεως εις Βάρος των Γυναικών της 18ης Δεκεμβρίου 1979,

Υπενθυμίζοντας περαιτέρω τη Διακήρυξη για τα Κριτήρια Διεξαγωγής Ελεύθερων και Δίκαιων Εκλογών, την οποία υιοθέτησε το Μάρτιο του 1994 και η οποία επιβεβαιώνει ότι σε κάθε Κράτος η εξουσία της κυβέρνησης πρέπει να πηγάζει αποκλειστικά από τη λαϊκή βούληση, όπως αυτή εκφράζεται μέσω ανόθευτων, ελεύθερων και δίκαιων εκλογών,

Αναφερόμενο στην Ατζέντα για τον Εκδημοκρατισμό, την οποία παρουσίασε στις 20 Δεκεμβρίου 1996 ο Γενικός Γραμματέας του Ο.Η.Ε. κατά την 51η Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών,

Υιοθετεί την ακόλουθη Οικουμενική Διακήρυξη για τη Δημοκρατία και **παροτρύνει** τις κυβερνήσεις των Κοινοβουλίων του κόσμου να **καθοδηγούνται** από το περιεχόμενό της:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Οι αρχές της Δημοκρατίας

1. Η Δημοκρατία αποτελεί παγκοσμίως αναγνωρισμένο ιδεώδες αλληλά και στόχο, εδραιωμένο σε αξίες κοινές σε όλους τους λαούς της παγκόσμιας κοινότητας, ανεξαρτήτως πολιτισμικών, πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών διαφορών. Αποτελεί επομένως θεμελιώδες δικαίωμα του πολίτη, το οποίο ασκείται υπό όρους ελευθερίας, ισότητας, διαφάνειας και υπευθυνότητας, με σεβασμό στην ποικιλία των απόψεων προς το κοινό συμφέρον.

2. Η Δημοκρατία αποτελεί, τόσο ένα επιδιωκόμενο ιδεώδες, όσο και έναν τρόπο διακυβέρνησης που πρέπει να εφαρμόζεται απηχώντας τις εμπειρίες και τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες κάθε Κράτους, χωρίς να αποκλίνει από διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές, διαδικασίες και κανόνες. Επομένως, η Δημοκρατία πρέπει να είναι διαρκώς βελτιούμενη και πάντα τελειοποιήσιμη κατάσταση ή προϋπόθεση, η εξέλιξη της οποίας εξαρτάται από ποικίλους παράγοντες, πολιτικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς και πολιτισμικούς.

3. Ως ιδεώδες, η Δημοκρατία στοχεύει ουσιαστικά στη διασφάλιση και προώθηση της αξιοπρέπειας και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, στην επίτευξη της κοινωνικής δικαιοσύνης, στην ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, στην ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και εθνικής ηρεμίας, όπως και στη δημιουργία κλίματος ευνοϊκού για τη διεθνή ειρήνη. Ως μορφή διακυβέρνησης, η Δημοκρατία αποτελεί τον καλύτερο τρόπο επίτευξης των στόχων αυτών και το μόνο πολιτικό σύστημα που έχει δυνατότητα αυτο-διόρθωσης.

4. Η επίτευξη της Δημοκρατίας προϋποθέτει ουσιαστική συνεργασία ανδρών και γυναικών στη διαχείριση των κοινών, όπου συμμετέχουν με όρους ισότητας και συμπληρωματικότητας, αντλώντας αμοιβαία οφέλη από τη διαφορετικότητά τους.

5. Η Δημοκρατία εξασφαλίζει ότι οι διαδικασίες πρόσβασης στην εξουσία, διαχείρισης της εξουσίας και εναλλαγής σε αυτήν, επιτρέπουν τον ελεύθερο πολιτικό ανταγωνισμό και πηγάζουν από την ευρεία, ελεύθερη και χωρίς διακρίσεις συμμετοχή του λαού, η οποία ασκείται σύμφωνα με όσα προβλέπει ο νόμος, στο γράμμα και το πνεύμα του.

6. Η Δημοκρατία και τα δικαιώματα που προωθούν τα διεθνή όργανα τα οποία αναφέρονται στο προοίμιο είναι αλληλένδετα. Επομένως, τα δικαιώματα αυτά πρέπει να εφαρμόζονται αποτελεσματικά και η σωστή άσκησή τους πρέπει να συνοδεύεται από ατομικές και συλλογικές ευθύνες.

7. Η Δημοκρατία θεμελιώνεται στην υπεροχή του δικαίου και στην άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε ένα δημοκρατικό Κράτος, κανείς δεν είναι υπεράνω του νόμου και όλοι οι πολίτες είναι ίσοι έναντι του νόμου.

8. Η ειρήνη και η οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική ανάπτυξη αποτελούν προϋποθέσεις αλληλά και καρπούς της Δημοκρατίας. Η ειρήνη, η ανάπτυξη, ο σεβασμός του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι άρρηκτα συνυφασμένα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Τα στοιχεία και η άσκηση της Δημοκρατικής Διακυβέρνησης

9. Η Δημοκρατία βασίζεται στην ύπαρξη καλά δομημένων και ορθά λειτουργούντων θεσμών καθώς και σε ένα σύνολο διαδικασιών και κανόνων αλληλά και στη συλλογική βούληση της κοινωνίας, η οποία έχει πλήρη συνείδηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών της.

10. Οι δημοκρατικοί θεσμοί οφείλουν να διευθετούν εντάσεις και να εξισορροπούν ανταγωνιστικές αξιώσεις, όπως είναι η διαφοροποίηση και η ομοιομορφία, η ατομικότητα και η συλλογικότητα, προκειμένου να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

11. Η Δημοκρατία θεμελιώνεται στο δικαίωμα όλων να συμ-

μετέχουν στη διαχείριση των κοινών· απαιτείται επομένως, η ύπαρξη αντιπροσωπευτικών θεσμών σε όλα τα επίπεδα και, κυρίως, ένα Κοινοβούλιο στο οποίο να εκπροσωπούνται όλες οι συνιστώσες μιας κοινωνίας και το οποίο να έχει τις εξουσίες και τα απαραίτητα μέσα για να εκφράζει τη λαϊκή βούληση, νομοθετώντας και ελέγχοντας τις πράξεις της κυβέρνησης.

12. Στοιχείο-κλειδί στην άσκηση της Δημοκρατίας αποτελεί η διεξαγωγή ελεύθερων και ανόθευτων εκλογών σε τακτά χρονικά διαστήματα, που επιτρέπουν τη δυνατότητα έκφρασης της λαϊκής βούλησης. Οι εκλογές αυτές πρέπει να διεξάγονται στη βάση της καθολικής, ισότιμης και μυστικής ψηφοφορίας, ώστε όλοι οι ψηφοφόροι να μπορούν να επιλέγουν τους αντιπροσώπους τους σε συνθήκες ισότητας, ανοιχτών διαδικασιών και διαφάνειας που ευνοούν τον πολιτικό συναγωνισμό. Για το σκοπό αυτό, τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα είναι θεμελιώδη και, μεταξύ αυτών, ιδιαίτερα το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και του συναθροίζεσθαι, της πρόσβασης στην πληροφορία και το δικαίωμα ίδρυσης πολιτικών κομμάτων και ανάληψης πολιτικών δραστηριοτήτων. Η οργάνωση των πολιτικών κομμάτων, οι δραστηριότητες, η οικονομική διαχείριση, η χρηματοδότηση και η δεοντολογία τους πρέπει να ρυθμίζονται με τρόπο αμερόληπτο, προκειμένου να διασφαλίζεται η ομαλότητα των δημοκρατικών διαδικασιών.

13. Μία από τις θεμελιώδεις λειτουργίες του Κράτους είναι η διασφάλιση των αστικών, πολιτισμικών, οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών. Η Δημοκρατία επομένως συμβαδίζει με μια αποτελεσματική, ακέραιη και διαφανή

διακυβέρνηση, με ελεύθερα εκλεγμένη κυβέρνηση και υπόλογο για τη διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων.

14. Η υποχρέωση λογοδοσίας ενώπιον των πολιτών, στοιχείο ουσιαστικό της Δημοκρατίας, εφαρμόζεται χωρίς εξαίρεση σε όλους όσους κατέχουν δημόσια εξουσία, ανεξάρτητα από το εάν έχουν εκλεγεί ή όχι, καθώς επίσης και σε όλες τις δημόσιες αρχές. Η υποχρέωση λογοδοσίας συνεπάγεται το δικαίωμα των πολιτών να ενημερώνονται για τις δραστηριότητες της κρατικής εξουσίας, το δικαίωμα αναφοράς στις δημόσιες αρχές και το δικαίωμα της αποκατάστασης διαμέσου αμερόληπτων διοικητικών και δικαστικών μηχανισμών.

15. Ο δημόσιος βίος στο σύνολό του πρέπει να φέρει τη σφραγίδα της ηθικής και της διαφάνειας· για την εξασφάλισή τους, είναι απαραίτητη η επεξεργασία και εφαρμογή κατάλληλων αρχών και κανόνων.

16. Η συμμετοχή του ατόμου στις δημοκρατικές διαδικασίες και τα κοινά σε όλα τα επίπεδα θα πρέπει να διέπεται από κανόνες δικαιοσύνης και αμεροληψίας, ενώ παράλληλα πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε διάκριση, καθώς και ο κίνδυνος επηρεασμού από κρατικούς και μη κρατικούς παράγοντες.

17. Οι δικαστικοί θεσμοί και οι ανεξάρτητοι, αμερόληπτοι και αποτελεσματικοί μηχανισμοί ελέγχου είναι οι θεματοφύλακες του κράτους δικαίου, που είναι θεμέλιο της Δημοκρατίας. Προκειμένου οι θεσμοί και οι μηχανισμοί αυτοί να εγγυώνται τον πλήρη σεβασμό των κανόνων, να προάγουν την ομαλότητα των διαδικασιών και να επανορθώνουν τις αδικίες, πρέπει να διασφαλίζεται η πρόσβαση όλων σε διοικητικά και δικαστικά μέσα, με βάση την απόλυτη ισότητα και το σεβασμό των διοικητικών

και δικαστικών αποφάσεων, τόσο από τα όργανα του Κράτους, όσο και από τους αντιπροσώπους της δημόσιας εξουσίας και από κάθε μέλος της κοινωνίας.

18. Αν και η ύπαρξη μιας δραστήριας κοινωνίας των πολιτών αποτελεί απαραίτητο συστατικό της Δημοκρατίας, δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένη η ικανότητα και η θέληση των ατόμων να συμμετέχουν στις δημοκρατικές διαδικασίες και να επιλέγουν την διακυβέρνηση. Είναι, επομένως, απαραίτητο να καλλιεργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες που να συμβάλλουν στην αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος συμμετοχής, αίροντας ταυτόχρονα τα προσκόμματα που αποτρέπουν, περιορίζουν και αναστέλλουν τέτοιου τύπου άσκηση. Είναι, επομένως, απαραίτητη η διαρκής προαγωγή, μεταξύ άλλων, της ισότητας, της διαφάνειας και της εκπαίδευσης αλλά και η άρση εμποδίων, όπως η άγνοια, η μισαλλοδοξία, η αδιαφορία, η έλλειψη γνώσεων επιλογών και εναλλακτικών λύσεων και η απουσία μέτρων για την αποκατάσταση ανισορροπιών ή διακρίσεων κοινωνικής, πολιτισμικής, θρησκευτικής και φυλετικής υφής ή λόγω φύλου.

19. Για να είναι βιώσιμο ένα δημοκρατικό Κράτος απαιτείται δημοκρατικό κλίμα και δημοκρατική παιδεία που τροφοδοτούνται συνεχώς και ενδυναμώνονται μέσω της εκπαίδευσης και άλλων διαύλων πολιτισμού και ενημέρωσης. Επομένως, μια δημοκρατική κοινωνία πρέπει να αφοσιωθεί στην παιδεία, με την ευρύτερη έννοια του όρου, και πιο συγκεκριμένα στην αγωγή των πολιτών και τη διαμόρφωση της ταυτότητας του υπευθύνου πολίτη.

20. Οι δημοκρατικές διαδικασίες καλλιεργούνται σε ευνοϊκό οικονομικό περιβάλλον. Επομένως, στο πλαίσιο της συνολικής προσπάθειας που καταβάλλει με στόχο την ανάπτυξη, μια κοι-

ωνία θα πρέπει να αφοσιωθεί στην ικανοποίηση των βασικών οικονομικών αναγκών των λιγότερο ευνοημένων κοινωνικών στρωμάτων, εξασφαλίζοντας έτσι την πλήρη ένταξή τους στη δημοκρατική διαδικασία.

21. Η Δημοκρατία προϋποθέτει ελευθερία γνώμης και έκφρασης, πράγμα που συνεπάγεται το δικαίωμα του πολίτη να μην ελέγχεται για τις απόψεις του, καθώς και το δικαίωμα αναζήτησης, πρόσκτησης και διάχυσης πληροφοριών και ιδεών εντός ή εκτός συνόρων, όποιο και αν είναι το μέσο έκφρασης.

22. Οι θεσμοί και οι διαδικασίες της Δημοκρατίας πρέπει να διασφαλίζουν τη συμμετοχή όλων, τόσο σε ομοιογενείς όσο και ετερογενείς κοινωνίες, προκειμένου να διαφυλάσσεται η διαφορετικότητα, η πολυφωνία και το δικαίωμα στην ετερότητα σε ένα περιβάλλον αμοιβαίας ανοχής.

23. Οι δημοκρατικοί θεσμοί και διαδικασίες θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν την αποκεντρωμένη, τοπική και περιφερειακή διακυβέρνηση και διοίκηση, η οποία αποτελεί δικαίωμα και ανάγκη και καθιστά δυνατή τη διεύρυνση της βάσης συμμετοχής.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Η διεθνής διάσταση της Δημοκρατίας

24. Η Δημοκρατία θα πρέπει επίσης να αναγνωρίζεται ως διεθνής αρχή, εφαρμοστέα σε διεθνείς οργανισμούς και στις διακρατικές σχέσεις. Η αρχή της διεθνούς Δημοκρατίας δεν συνεπάγεται μόνο την ισότιμη ή δίκαιη εκπροσώπηση των Κρατών, αλλά επεκτείνεται και στα οικονομικά δικαιώματα και υποχρεώσεις των Κρατών.

25. Οι αρχές της Δημοκρατίας πρέπει να εφαρμόζονται στη διεθνή διαχείριση ζητημάτων παγκοσμίου ενδιαφέροντος και κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας, ιδιαιτέρως του ανθρωπίνου περιβάλλοντος.

26. Προκειμένου να διαφυλαχθεί η διεθνής Δημοκρατία, τα Κράτη πρέπει να διασφαλίζουν ότι η στάση τους εναρμονίζεται με το διεθνές δίκαιο, να απέχουν από τη χρήση ή απειλή βίας και από οποιαδήποτε συμπεριφορά θέτει σε κίνδυνο ή παραβιάζει την κυριαρχία και την πολιτική ή εδαφική ακεραιότητα άλλων Κρατών, και να καταβάλουν προσπάθειες για την επίλυση των διαφορών τους με ειρηνικά μέσα.

27. Η Δημοκρατία πρέπει να υπερασπίζεται τις δημοκρατικές αρχές στις διεθνείς σχέσεις. Υπό την έννοια αυτή, οι δημοκρατίες πρέπει να απέχουν από μη δημοκρατικές συμπεριφορές, να εκφράζουν αλληλεγγύη στις δημοκρατικές κυβερνήσεις και τους μη κρατικούς παράγοντες, όπως μη κυβερνητικούς οργανισμούς που εργάζονται για τη Δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, και να στέκονται αλληλεγγύως σε όσους είναι θύματα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από αντιδημοκρατικά καθεστώτα. Προκειμένου να ενισχυθεί η διεθνής ποινική δικαιοσύνη, οι δημοκρατίες πρέπει να αρνηθούν την ατιμωρησία για διεθνή εγκλήματα και σοβαρές παραβιάσεις των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να υποστηρίξουν τη δημιουργία ενός μονίμου διεθνούς ποινικού δικαστηρίου.

**Μετά την υιοθέτηση της Διακήρυξης, η αντιπροσωπεία της Κίνας εξέφρασε επιφυλάξεις για το κείμενο.*

Universal Declaration ON DEMOCRACY

**Declaration adopted
without a vote* by the
Inter-Parliamentary
Council at its
161st session
(Cairo, 16 September 1997)**

Representatives from the national parliaments of the following 128 countries took part in the Cairo Conference:

Albania, Algeria, Andorra, Angola, Argentina, Armenia, Australia, Austria, Azerbaijan, Bangladesh, Belarus, Belgium, Benin, Bolivia, Botswana, Brazil, Bulgaria, Burkina Faso, Cambodia, Cameroon, Canada, Cape Verde, Chile, China, Colombia, Costa Rica, Croatia, Cuba, Cyprus, Czech Republic, Democratic People's Republic of Korea, Denmark, Djibouti, Ecuador, Egypt, El Salvador, Estonia, Ethiopia, Fiji, Finland, France, Gabon, Georgia, Germany, Ghana, Greece, Guatemala, Guinea, Hungary, Iceland, India, Indonesia, Iran (Islamic Republic of), Iraq, Ireland, Israel, Italy, Japan, Jordan, Kazakhstan, Kuwait, Kyrgyzstan, Latvia, Lebanon, Libyan Arab Jamahiriya, Lithuania, Luxembourg, Malawi, Malaysia, Mali, Malta, Mauritania, Mauritius, Mexico, Monaco, Mongolia, Morocco, Mozambique, Namibia, Nepal, Netherlands, New Zealand, Nicaragua, Niger, Norway, Pakistan, Panama, Papua New Guinea, Paraguay, Peru, Philippines, Poland, Portugal, Republic of Korea, Republic of Moldova, Romania, Russian Federation, Rwanda, San Marino, Senegal, Singapore, Slovakia, Slovenia, South Africa, Spain, Sri Lanka, Sudan, Suriname, Sweden, Switzerland, Syrian Arab Republic, Tajikistan, Thailand, the Former Yugoslav Republic of Macedonia, Togo, Tunisia, Turkey, Uganda, United Kingdom, United Republic of Tanzania, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vietnam, Yemen, Yugoslavia, Zambia, Zimbabwe.

The Inter-Parliamentary Council,

Reaffirming the Inter-Parliamentary Union's commitment to peace and development and convinced that the strengthening of the democratisation process and representative institutions will greatly contribute to attaining this goal,

Reaffirming also the calling and commitment of the Inter-Parliamentary Union to promoting Democracy and the establishment of pluralistic systems of representative government in the world, and wishing to strengthen its sustained and multiform action in this field,

Recalling that each State has the sovereign right, freely to choose and develop, in accordance with the will of its people, its own political, social, economic and cultural systems without interference by other States in strict conformity with the United Nations Charter,

Recalling also the Universal Declaration of Human Rights adopted on 10 December 1948, as well as the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights adopted on

16 December 1966, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination adopted on 21 December 1965 and the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women adopted on 18 December 1979,

Recalling further the Declaration on Criteria for Free and Fair Elections which it adopted in March 1994 and in which it confirmed that in any State the authority of the government can derive only from the will of the people as expressed in genuine, free and fair elections,

Referring to the Agenda for Democratisation presented on 20 December 1996 by the UN Secretary-General to the 51st session of the United Nations General Assembly,

Adopts the following Universal Declaration on Democracy and **urges** Governments and Parliaments throughout the world **to be guided** by its content:

FIRST PART

The principles of Democracy

1. Democracy is a universally recognised ideal as well as a goal, which is based on common values shared by peoples throughout the world community irrespective of cultural, political, social and economic differences. It is thus a basic right

of citizenship to be exercised under conditions of freedom, equality, transparency and responsibility, with due respect for the plurality of views, and in the interest of the polity.

2. Democracy is both an ideal to be pursued and a mode of government to be applied according to modalities which reflect the diversity of experiences and cultural particularities without derogating from internationally recognised principles, norms and standards. It is thus a constantly perfected and always perfectible state or condition whose progress will depend upon a variety of political, social, economic, and cultural factors.

3. As an ideal, Democracy aims essentially to preserve and promote the dignity and fundamental rights of the individual, to achieve social justice, foster the economic and social development of the community, strengthen the cohesion of society and enhance national tranquillity, as well as to create a climate that is favourable for international peace. As a form of government, Democracy is the best way of achieving these objectives; it is also the only political system that has the capacity for self-correction.

4. The achievement of Democracy presupposes a genuine partnership between men and women in the conduct of the affairs of society in which they work in equality and complementarity, drawing mutual enrichment from their differences.

5. A state of Democracy ensures that the processes by

which power is acceded to, wielded and alternates allow for free political competition and are the product of open, free and non-discriminatory participation by the people, exercised in accordance with the rule of law, in both letter and spirit.

6. Democracy is inseparable from the rights set forth in the international instruments recalled in the preamble. These rights must therefore be applied effectively and their proper exercise must be matched with individual and collective responsibilities.

7. Democracy is founded on the primacy of the law and the exercise of human rights. In a democratic State, no one is above the law and all are equal before the law.

8. Peace and economic, social and cultural development are both conditions for and fruits of Democracy. There is thus interdependence between peace, development, respect for and observance of the rule of law and human rights.

SECOND PART

The elements and exercise of Democratic Government

9. Democracy is based on the existence of well-structured and well-functioning institutions, as well as on a body of standards and rules and on the will of society as a whole, fully conversant with its rights and responsibilities.

10. It is for democratic institutions to mediate tensions and maintain equilibrium between the competing claims of

diversity and uniformity, individuality and collectivity, in order to enhance social cohesion and solidarity.

11. Democracy is founded on the right of everyone to take part in the management of public affairs; it therefore requires the existence of representative institutions at all levels and, in particular, a Parliament in which all components of society are represented and which has the requisite powers and means to express the will of the people by legislating and overseeing government action.

12. The key element in the exercise of Democracy is the holding of free and fair elections at regular intervals enabling the people's will to be expressed. These elections must be held on the basis of universal, equal and secret suffrage so that all voters can choose their representatives in conditions of equality, openness and transparency that stimulate political competition. To that end, civil and political rights are essential, and more particularly among them, the rights to vote and to be elected, the rights to freedom of expression and assembly, access to information and the right to organise political parties and carry out political activities. Party organisation, activities, finances, funding and ethics must be properly regulated in an impartial manner in order to ensure the integrity of the democratic processes.

13. It is an essential function of the State to ensure the enjoyment of civil, cultural, economic, political and social rights

Universal Declaration ON DEMOCRACY

to its citizens. Democracy thus goes hand in hand with an effective, honest and transparent government, freely chosen and accountable for its management of public affairs.

14. Public accountability, which is essential to Democracy, applies to all those who hold public authority, whether elected or non-elected, and to all bodies of public authority without exception. Accountability entails a public right of access to information about the activities of government, the right to petition government and to seek redress through impartial administrative and judicial mechanisms.

15. Public life as a whole must be stamped by a sense of ethics and by transparency, and appropriate norms and procedures must be established to uphold them.

16. Individual participation in democratic processes and public life at all levels must be regulated fairly and impartially and must avoid any discrimination, as well as the risk of intimidation by State and non-State actors.

17. Judicial institutions and independent, impartial and effective oversight mechanisms are the guarantors for the rule of law on which Democracy is founded. In order for these institutions and mechanisms fully to ensure respect for the rules, improve the fairness of the processes and redress injustices, there must be access by all to administrative and judicial remedies on the basis of equality as well as respect for administrative and judicial decisions both by the organs of the

State and representatives of public authority and by each member of society.

18. While the existence of an active civil society is an essential element of Democracy, the capacity and willingness of individuals to participate in democratic processes and make governance choices cannot be taken for granted. It is therefore necessary to develop conditions conducive to the genuine exercise of participatory rights, while also eliminating obstacles that prevent, hinder or inhibit this exercise. It is therefore indispensable to ensure the permanent enhancement of, inter alia, equality, transparency and education and to remove obstacles such as ignorance, intolerance, apathy, the lack of genuine choices and alternatives and the absence of measures designed to redress imbalances or discrimination of a social, cultural, religious and racial nature, or for reasons of gender.

19. A sustained state of Democracy thus requires a democratic climate and culture constantly nurtured and reinforced by education and other vehicles of culture and information. Hence, a democratic society must be committed to education in the broadest sense of the term, and more particularly civic education and the shaping of a responsible citizenry.

20. Democratic processes are fostered by a favourable economic environment; therefore, in its overall effort for development, society must be committed to satisfying the basic

economic needs of the most disadvantaged, thus ensuring their full integration in the democratic process.

21. The state of Democracy presupposes freedom of opinion and expression; this right implies freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

22. The institutions and processes of Democracy must accommodate the participation of all people in homogeneous as well as heterogeneous societies in order to safeguard diversity, pluralism and the right to be different in a climate of tolerance.

23. Democratic institutions and processes must also foster decentralised local and regional government and administration, which is a right and a necessity, and which makes it possible to broaden the base of public participation.

THIRD PART

The international dimension of Democracy

24. Democracy must also be recognised as an international principle, applicable to international organisations and to States in their international relations. The principle of international Democracy does not only mean equal or fair representation of States; it also extends to the economic rights and duties of States.

25. The principles of Democracy must be applied to the international management of issues of global interest and the common heritage of humankind, in particular the human environment.

26. To preserve international Democracy, States must ensure that their conduct conforms to international law, refrain from the use or threat of force and from any conduct that endangers or violates the sovereignty and political or territorial integrity of other States, and take steps to resolve their differences by peaceful means.

27. A Democracy should support democratic principles in international relations. In that respect, democracies must refrain from undemocratic conduct, express solidarity with democratic governments and non-State actors like non-governmental organisations which work for Democracy and human rights, and extend solidarity to those who are victims of human rights violations at the hands of undemocratic régimes. In order to strengthen international criminal justice, democracies must reject impunity for international crimes and serious violations of fundamental human rights and support the establishment of a permanent international criminal court.

**After the Declaration was adopted, the delegation of China expressed reservations to the text.*

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) είναι οργανισμός κυρίαρχων κρατών, στον οποίο τα Κράτη προσχωρούν οικειοθελώς με σκοπό να διασφαλίσουν τη διεθνή ειρήνη, να προωθήσουν τις φιλικές σχέσεις μεταξύ όλων των εθνών και να υποστηρίξουν την οικονομική και κοινωνική πρόοδο. Ιδρύθηκε επίσημα στις 24 Οκτωβρίου 1945 με 51 κράτη-μέλη. Από το Μάρτιο του 2007 ο Ο.Η.Ε. αριθμεί 192 κράτη-μέλη.

Ο Ο.Η.Ε. αποτελεί τόπο συνάντησης και διακίνησης ιδεών υπέρ των εθνών του κόσμου, παρέχει μηχανισμούς βοήθειας εξεύρεσης ειρηνικών λύσεων σε διενέξεις και προβλήματα και υιοθετεί δράσεις σε ζητήματα που αφορούν στην παγκόσμια ειρηνική συνύπαρξη.

Ο Ο.Η.Ε. δεν είναι υπερ-κράτος, ούτε κυβέρνηση, αν και πολλές φορές αποκαλείται «Κοινοβούλιο των Εθνών». Δε διαθέτει στρατό και δεν επιβάλλει φόρους.

Ο Ο.Η.Ε. παίζει καθοριστικό ρόλο στον περιορισμό των διεθνών εντάσεων, στην αποτροπή των ενόπλων συγκρούσεων και στην παύση όσων έχουν ήδη ξεκινήσει. Υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, προστατεύει τους πρόσφυγες, μεριμνά για τη μείωση του αναλφαριθμοσύ. Έχει συνεισφέρει στην εξάλειψη πολλών ασθενειών και στη διακίνηση τροφίμων για ανθρωπιστικούς σκοπούς. Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για το περιβάλλον και τη θάλασσα, και στηρίζει τα κράτη-μέλη σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών.

Τα βασικά του όργανα είναι η **Γενική Συνέλευση**, το **Συμβούλιο Ασφαλείας**, το **Οικονομικό Κοινωνικό Συμβούλιο**, το **Συμβούλιο Κηδεμονιών**, το **Διεθνές Δικαστήριο** και η **Γραμματεία**.

Ο **Γενικός Γραμματέας** του Οργανισμού εκλέγεται κάθε πέντε χρόνια και αποτελεί το σύμβολο των ιδεών του Ο.Η.Ε. και τον εκπρόσωπο της φωνής των λαών, και ιδιαίτερα των οικονομικά αδύνατων και ευάλωτων.

Από την 1η Ιανουαρίου του 2007, τη θέση του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε. κατέχει ο κ. Ban Ki-moon.

<http://www.un.org>

15^η Σεπτεμβρίου

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΙ
ΤΗΝ 15^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Γενική Συνέλευση ανακήρυξε την 15^η Σεπτεμβρίου Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας, η οποία θα πρέπει να γνωστοποιηθεί προκειμένου να τηρείται και να εορτάζεται.

Υιοθετώντας με ομοφωνία το νέο ψήφισμα, η Συνέλευση αναγνώρισε πως το 2008 συμπληρώνονται 20 χρόνια από την πρώτη Διεθνή Διάσκεψη για τις νέες ή αποκατασταθείσες δημοκρατίες, γεγονός το οποίο προσφέρει μια ιδιαίτερη ευκαιρία να εστιάσουμε στην προαγωγή και παγίωση της Δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα. Ως εκ τούτου, ο Ο.Η.Ε. αποφάσισε να εορτάζεται κάθε χρόνο στις 15 Σεπτεμβρίου η Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας και κάλεσε όλα τα κράτη-μέλη να συμμετάσχουν με τρόπο που θα συνεισφέρει στην εγρήγορση της κοινής γνώμης.

Το ψήφισμα της 62^{ης} Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε. στις 8 Νοεμβρίου 2007 αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

15η Σεπτεμβρίου

«... **Επαναβεβαιώνοντας** τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές και τους σκοπούς που περιλαμβάνονται εκεί και αναγνωρίζοντας ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και η Δημοκρατία είναι αλληλένδετα και αμοιβαίως ενισχυόμενα και ότι ανήκουν στις παγκόσμιες και αδιάσπαστες βασικές αξίες και αρχές των Ηνωμένων Εθνών,

Τονίζοντας ότι η Δημοκρατία, η ανάπτυξη και ο σεβασμός όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών είναι αλληλοεξαρτώμενα και αμοιβαίως ενισχυόμενα,

Επαναβεβαιώνοντας ότι η Δημοκρατία είναι μία παγκόσμια αξία, βασισμένη στην ελεύθερα εκφρασμένη επιθυμία των ανθρώπων να καθορίζουν τα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτισμικά τους συστήματα και την πλήρη συμμετοχή τους σε όλες τις πτυχές της ζωής τους,

Επαναβεβαιώνοντας, επίσης, ότι, ενώ οι δημοκρατίες μοιράζονται κοινά στοιχεία, δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τύπος Δημοκρατίας και ότι η Δημοκρατία δεν ανήκει σε καμία χώρα ή περιοχή, και επαναβεβαιώνοντας περαιτέρω την ανάγκη σεβα-

Παγκόσμια Ημέρα
● ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

σμού για την κυριαρχία, το δικαίωμα αυτοδιάθεσης και την εδαφική ακεραιότητα,

Έχοντας κατά νου ότι οι δραστηριότητες των Ηνωμένων Εθνών που πραγματοποιούνται υποστηρίζοντας τις προσπάθειες των Κυβερνήσεων να προωθήσουν και να εδραιώσουν τη Δημοκρατία, γίνονται σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη και μόνο μετά από συγκεκριμένο αίτημα των εμπλεκόμενων χωρών-μελών,

Έχοντας επίγνωση του κεντρικού ρόλου των Κοινοβουλίων και της ενεργού συμμετοχής των οργανισμών της κοινωνίας των πολιτών και των μέσων ενημέρωσης και της αλληλεπίδρασής τους με κυβερνήσεις σε όλα τα επίπεδα, στην προώθηση της Δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ισότητας, της συμμετοχής, της ανάπτυξης, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου,

Αποφασίζει, με ισχύ από την εξηκοστή δεύτερη συνεδρίαση, **να ανακηρύξει την 15η Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας**, απόφαση που θα πρέπει να γνωστοποιηθεί για τον εορτασμό της...».

The United Nations (UN) is an organization of sovereign states which states become voluntarily members of to ensure world peace, promote friendly relations among all nations and support economic and social progress. It was formally established on October 24, 1945 by 51 members. As of March 2007 there are 192 United Nations member states.

The UN is a place where ideas are brought together and circulate in favour of the nations of the globe; it provides mechanisms to help find peaceful solutions to conflicts and problems and takes action regarding issues that touch on the world's peaceful coexistence

The UN is neither a 'super-state' nor a government although it is often described as "the Parliament of the Nations". It has no army and does not impose taxes.

The UN plays a defining role in limiting international tensions, averting armed conflicts and ending those already underway. It defends human rights, protects refugees, works for the cause of eliminating illiteracy. It has contributed to doing away with many diseases and distributes food for humanitarian purposes. It undertakes initiatives to protect the environment and the sea and props up states in case of natural disasters.

Its main bodies are the **General Assembly**, the **Security Council**, the **Economic and Social Council**, the **Trusteeship Council**, the **International Court of Justice** and the **Secretariat**.

The **Secretary General**, elected every five years, stands for the ideals of the UN and constitutes the voice of the people, especially those financially weak and vulnerable.

As of January 1st, 2007, Mr. Ban Ki-moon holds the post of UN Secretary General.

<http://www.un.org>

THE INTERNATIONAL DAY OF DEMOCRACY

THE UN
GENERAL ASSEMBLY
DECLARES
15 SEPTEMBER
INTERNATIONAL DAY
OF DEMOCRACY

The General Assembly declared 15 September as the International Day of Democracy, which should be brought to the attention of all people for its celebration and observance.

Adopting by consensus a new resolution, the Assembly recognized that the year 2008 marks the twentieth anniversary of the first International Conference of New or Restored Democracies, which should offer a special opportunity to focus attention on promoting and consolidating Democracy at all levels. As a result thereof, the UN decided to annually commemorate the International Day on September the 15th of each year, and invited all Member States to participate in a manner that contributed to raising public awareness.

The 62nd UN General Assembly resolution, issued on November 8, 2007, notes among others that:

September 15

The International Day
OF DEMOCRACY

"...**Reaffirming** the Charter of the United Nations, including the principles and purposes contained therein, and recognizing that human rights, the rule of law and Democracy are interlinked and mutually reinforcing and that they belong to the universal and indivisible core values and principles of the United Nations,

Stressing that Democracy, development and respect for all human rights and fundamental freedoms are interdependent and mutually reinforcing,

Reaffirming that Democracy is a universal value based on the freely expressed will of people to determine their own political, economic, social and cultural systems and their full participation in all aspects of their lives,

Reaffirming also that, while democracies share common features, there is no single model of Democracy and that Democracy does not belong to any country or region, and reaffirming further the necessity of due

respect for sovereignty, the right to self-determination and territorial integrity,

Bearing in mind that the activities of the United Nations carried out in support of efforts of Governments to promote and consolidate Democracy are undertaken in accordance with the Charter and only at the specific request of the Member States concerned,

Mindful of the central role of parliaments and the active involvement of civil society organizations and media and their interaction with Governments at all levels in promoting Democracy, freedom, equality, participation, development, respect for human rights and fundamental freedoms and the rule of law,

Decides, with effect from its sixty-second session, **to observe on 15 September of each year the International Day of Democracy**, which should be brought to the attention of all people for its celebration and observance...".

ISBN 978-960-560-099-0

2.500 χρόνια από την Πνύκα... στη Βουλή των Ελλήνων

Πνύκα | Pnyx

Ακρόπολη | Acropolis

Βουλή των Ελλήνων
Hellenic Parliament

2.500 years from Pnyx... to the Parliament

Ανάγλυφο
από το τιμητικό ψήφισμα
για τον Ασκληπιόδωρο
με προσωποποιημένους
το Δήμο και τη Βουλή
να τον στεφανώνουν
ενώπιον της θεάς Αθηνάς,
323/2 π.Χ., Αθήνα,
Επιγραφικό Μουσείο
2811+7180

A relief from an honorary
decree for Asclepiodorus
(ca. 323/2 B.C.)
with Demos and Vouli
personified,
awarding him a crown
before the goddess Athena.
Courtesy of the Epigraphic
Museum, Athens
(2811+7180)

HELLENIC PARLIAMENT